

[K. B. Andersen.]

urimelig denne henvisen den enkelte til at søge egen tryghed, denne afvisning af en solidaritet om gensidig hjælp, når der kommer vanskeligheder af den ene eller anden art — hvor afgørende den er.

Jeg ved ikke, hvornår det ærede medlem senest har haft stunder til at læse „Peer Gynt“. Hvis det ærede medlem har Ibsens skuespil i frisk erindring, må han næsten kunne høre sig selv — som talsmand for sit parti — udtale Dovregubbens ord til Peer:

„Derude, under det skinnende hvælv,
mellem mænd det hedder: „Mand, vær dig selv!“

Herinde hos os mellem troldenes flok
det hedder: „Trold, vær dig selv — nok!“

Det er denne ud fra en demokratisk og ud fra en humanistisk tankegang helt væsentlige og afgørende forskel mellem at være sig selv og være sig selv nok, som det synes at volde de konservative så store vanskeligheder at fatte.

Det er også en underlig bagvendt tankegang, at den stigende velstand skulle føre til en formindskelse af den sociale tryghed i stedet for til en forbedring. Selv om levefoden stiger, vil det dog altid være sådan, at man — hvis man som ønsket af de konservative — i højere grad er henvist til sig selv og til sine egne reserver, kan komme i vanskeligheder også i forbindelse med kortere varende sygdom o. lign. Og det er i alle tilfælde svært for en normal tankegang at forstå, at det skal være et naturligt resultat af bedre samfundsforhold, at ganske almindelige lønmodtagere, der ikke hører til de allerdårligst stillede, nu i højere grad skal „søge egen tryghed“, når det kniber, end de skulle i tidligere tiders samfund.

Såvel de konservative som venstre har jo været meget optaget af boligspørgsmålet. Det ville også være unaturligt andet. Så længe ikke alle, der ønsker det, kan få en bolig, der kan betales ud af en almindelig indtægt, så længe må boligspørgsmålet forurolige os alle og påkalde handling. Men hvad har de to partier egentlig at byde på, når det kommer til stykket, med hensyn til dette alvorlige problem?

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen har — uden med en stavelse at antyde, i hvilken retning det ærede medlems løsning ville

være at finde — foreslået spørgsmålet overladt til de tre vise mænd, der jo i øvrigt allerede var i gang med undersøgelse af visse sider af spørgsmålet. Nu er det ærede medlems forslag af flere grunde overordentlig svært at tage helt alvorligt. For det første, fordi det ærede medlems parti i sin tid gik imod det økonomiske råd med den motivering, at dette organ kunne forflygtige det politiske ansvar, der retteligt burde være her i salen, hvad jeg er helt enig i at det bør, og hvad det også er. Men det ærede medlem er hidtil det eneste af tingets medlemmer, der har foreslået et spørgsmål, der har været forslag om her i salen i vinter, henvist til udsættende behandling i rådets formandskab. Sådan måtte det jo virke. Det ærede medlem var ganske vist inde på, at rådet gennem forslag skulle fremme løsningen af boligspørgsmålet i de måneder, der er tilbage inden valget. Jeg vil ikke undervurdere det ærede medlem ved at regne med, at det ærede medlem selv tror på den procedure.

Men hvad er det ærede medlems og det ærede medlems partis bidrag til en løsning af boligproblemerne? Det har vi ikke hørt meget om. Hvis løsningen — som mit parti mener — må gå ud på fortsat, sådan som det hidtil er sket i denne regerings tid, at øge byggeriet, har det været sparsomt med bidragene både fra venstre og fra de konservative.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen var jo bl. a. inde på boligproblemerne under en debat med den højtærede statsminister i Randers for nylig. Nu var det måske ikke det helt rigtige sted til at luften boligtanker for en repræsentant for et parti, der plejer at give udtryk for, at alle boligproblemer kan løses ved en frigivelse af byggeriet. Byggeriet i Randers er frit — der er ikke boligmangel i Randers — men der er alligevel et alvorligt boligproblem i Randers. Hvordan kan det nu hænge sammen? Hvordan kan der være boligmangel i en by, hvor der i hvert tilfælde indtil for få uger siden var omkring 100-125 tomme lejligheder og over 50 tomme parcelhuse? Det skulle vel ikke hænge sammen med, at det private byggeri, der står tomt, simpelt hen er for dyrt for almindelige mennesker? Jeg tror det. Det skulle vel ikke hænge sammen med, at huslejerne i det tomme private byggeri i Randers er omkring 60 pct. højere end i til-